

MIJN ZIEL WAS ZEER ONTROERD,

DOOR

BEN ONIE.

Im Herzen blüht
Eine Rose rot.
„Vagantenlied“, ELSE BERNER.

Mijn ziel was zeer ontroerd. Mijn dag was als een lied.
Ik was mijn „ik“ ontvoerd. En ver was alle leugen.
Het evenwicht hersteld. Ik droeg in mijn geheugen
Niets van het wreed geweld, noch van het oud verdriet.

De dag was als één stond. Ik zag een bont verschiet.
De zon lag op mijn mond. Ik dronk met lange teugen.
Ik schrijf mijn stemming neer, opdat zij wezen meuge
Eén mens een Jakobsleer. En meer verlang ik niet.

Mijn ziel was zeer ontroerd — Toch was mijn lijf geboeid —
Ik was mijn „ik“ ontvoerd; stond midden in het Leven:
En was geen eenzaam beest. Mijn sel was mij om 't even
Ik was voor niets bevreesd, want wist dat alles groeit.

Ik zag het Leven groot en liet mijn zangen zweven
Ver boven donk'r en Dood, waar alles blankt en bloeit.
